

Széchenyi István gróf a mai Budapestre látogat

Különös nap volt 2009. szeptember 28.

Fönn, az égben, a ragyogó csillagok felett Szent Péter lehetőséget adott a XIX. század derekán elhunyt Széchenyi István grófnak, hogy meglátogassa hűn szeretett városát, Budapestet. Átnyújtott neki egy térképet és útjára engedte. Széchenyi tátott szájjal nézte a nyüzsgő várost, a rengeteg autót, buszt és egyéb tömegközlekedési eszközt. Először a Lánchidat tekintette meg. Örömmel tapasztalta, hogy a híd helyel-közzel ugyanolyan, mint volt. Körülnézett, és nagyon csodálkozott, hogy sok-sok más híd is épült a Duna felett. Igaz, azt elkönyvelte magában, hogy az övé a legszebb. A folyón, mely kettészelte a várost, több tucat hajó riogatózott. Az emberek az utcán furcsán bámultak a grófra, ám Széchenyi éppen olyan döbbenetesen nézett vissza a mai divatnak megfelelően öltözött nőkre és férfiakra. Következő úticélja a Magyar Nemzeti Bank volt, melyet a gróf mindig is csodálattal nézett. Az intézménybe vezető utcákon át elhaladt egy újságosbódé előtt is. Hiába kereste az ő korában ismert lapokat, most nyomát sem lelte egyiknek sem. Csupa ismeretlen ember szerepelt a címlapokon, (azt már hozzá sem kell tenni, hogy az oldalak színes mivoltára is igen rácsodálkozott). Az újságosbódé után balra fordult, és megpillantotta a bank gyönyörű homlokzatát. Ismerős érzések fogták el, mikor a bejárat felé indult. Egy tábla hirdette, hogy az épületben éppen pénzérme-kiállítás van. Körülnézett. „A XIX. században használatos pénzek” felirata alatt megtalálta az általa már jól ismert papírpénzeket. Tovább indult. A „Mai pénzek” feliratú vitrinben az egyik papíron megpillantotta a saját arcképét.

–Ötezer!- olvasta magának mormolva.

Roppant büszke volt rá, hogy ekkora címleten szerepelhetett. Elégedett arccal hagyta el a bankot. Miután kiért, tapasztalta, hogy besötétedett. Bizony, eltelt ez a nap! Pár perccel később Szent Péter szólította őt, és Széchenyi az égbe szállt.

Barátai kérdezték a csodálatos utazásról, de ő nem sokat árult el nekik, hiszen tudta: ezt mindenkinek személyesen kell átélnie, hogy felfogja annak értékét.

Szabó Réka, 8. b